

A WOOD TECH sikerre van ítélve

Ismét eltelt egy év és ismét volt Erdészeti és Faipari Vásár Sopronban. Az elmúlt évben kissé aggódtak az erdészek, hogy az a néhány kiállító, aki az erdővel kapcsolatos termékét hozta a vásárra 1998-ra tovább fogyatkozik. Ám az idén valóságos erdész utca alakult ki, ahol gépek sokasága mutogatta magát. A kiállítók meg- szaporodásának elsősorban a Soproni Egyetem, az OEE Gépesítési Szakosztálya és a Tanulmányi Erdőgazdaság Rt. szervezésének volt köszönhető. A szokásos sajtótájékoztatót ismét elhangzott a kérdés, hogy hogyan tovább. Sopron város polgármestere, **dr. Gimesi Szabolcs** megnyugtatta a jelenlévőket, hogy már elkészültek a tervek, és csak a testületi döntésre vár az elképzelés.

Az első nap délutánján ismét volt erdész fórum **Merre tovább erdőgazdálkodás?** címmel.

Mint várható volt, a jelenlegi parlamenti pártok képviselői nem elsősorban szakmai, sokkal inkább szervezeti és ágazatpolitikai összefüggéseket taglaltak. Ki-ki a maga módján.

Káldy József levezető elnök nyitó szavai után megnyiták a képviselők.

Dr. Gyimóthy Géza (FKGP), a Parlament alelnöke, képviselő, szinte szó szerint ugyanazt mondta, mint a tavalyi plenáris ülésen.

Álláspontja szerint a **vadászati törvényt több helyen módosítani kell**. Az erdő 10 millió magyaré, s mint ilyen, a jogalkotásnál is messzemenően figyelembe kell venni. A Vadászati Főosztályt az Erdészeti Hivatalhoz kell rendelni. A három HM Rt.-nek is – véleménye szerint – jobb helye lenne az FM-nél. Kérte a vezérigazgatókat, hogy ne hívják a politikusokat vadászni, mert ezzel csak megzavarják a döntéshozókat.

Balsay István (FIDESZ): Véleménye szerint egyelőre jobb békén hagyni a gazdálkodókat, mintsem szervezeti átcsoportosítást végezni. 27 milliárdos vagyonnal sokkal fontosabb a nemzeti kataszter mielőbbi elkészítése, amely az uniós csatlakozáshoz kell. Az erdőgazdaságoknak meg kell állniuk a saját lábukon. Az ideális erdőtelepítés 20 ezer hektár/év lehetne. A törvényeket nem kell nagyon módosítani, csak az ellentmondásokat és a zavart okozó részeket kell kiküszöbölni. Fontos a piaci erdőgazdálkodás, és a minisztériumok közötti érdekek összehangolása.

Dr. Medgyasszay László (MDF): Biztosította pártjának szimpátiájáról az erdészeket. A „büntetlenül” elhódítható területeket javasolja erdősíteni, mert mint mondotta, egyes területeket az „erdészekből kell védeni.” A törvényeket szerinte is felül kell vizsgálni, és össze kell csiszolni. A nyereségcentrikus erdőgazdálkodás nem szolgálja a köz érdekét. Közteherviselésre viszont csak tör-

Balról jobbra: Medgyasszay László, Kapronczai Mihály, Gyimóthy Géza, Balsay István, Káldy József, Dauner Márton, Orosz Sándor, Kertész Zoltán

vénnyel lehet kötelezni. (Költségsökkenő természetvédelmi előírások.) Az erdészeknek el kell fogadni azokat a szakvéleményeket, melyeket az egyes részterületeken képzettebb szakemberek (pl. ornitológusok) mondanak. Sok olyan jó fát hagyjanak hátra az utókornak, mint amilyent kaptak.

Dr. Orosz Sándor (MSZP): Az elmúlt négy év „erdő ügyben” nem telt rosszul. A vadászati törvényt szerinte is változtatni kell néhol. A tulajdonviszonyok rendezése elengedhetetlen.

Egyetértett a 25% erdőültetéssel, mint céllal, de felhívta a figyelmet, hogy az államnak nincs földje. A gazdákat nem lehet kényszeríteni, hogy erdősítsenek. Olyan szabályozás kell, hogy az rt.-k is vásárolhassanak földet, amit erdősítés után is eladhatnának.

Kapronczai Mihály (MIÉP): Képtelenség, hogy a földtulajdonos hozzájárulása nélkül is alakítható vadásztársaság. Szót emelt a nemenyásítás és az akácosítás ellen.

Kertész Zoltán (SZDSZ tag) soproni lakos szól **dr. Kiss Zoltán** helyett. Sok sikert kívánt.

Gerely Ferenc (ÁPV Rt.): Egyetértett azzal, hogy az rt.-knek saját magukat kell eltartani. A tulajdonos szándéka a lényeg, s jelezte, hogy az erdészeti ágazatból nem történt elvonás. Sőt. Jelentős tőkeerősítést kapott a szakma. Az rt.-k vagyona folyamatosan gyarapodik, és az erdőgazdálkodás minősége is javul. A jelenlegi állapot nagy előnye, hogy működik.

Marghescu Tamás (KTM): Véleménye szerint hiányzik a Parlament által jóváhagyott hosszú távú célkitűzés a magyar erdőgazdálkodásról és az azt megvalósító stratégiai elképzelés. Mint mondotta, egy nemrég befejeződött felmérés szerint 13 közép- és kelet-európai ország közül csak három, köztük Albánia és Magyarország nem rendelkezik hosszú távú erdészeti fejlesztési tervvel. Nem utasítja el a részvénytársasági formát, mert a gazdálkodáshoz kell motiváció, csak akkor ne beszéljünk „erdőgazdálkodási eredményességről, mikor az csak „fagadálkodási” eredmény.

Marghescu Tamás hozzászólása

Dauner Márton (FM Erdészeti Hivatal): Tájékoztatta a jelenlévőket, hogy jelenleg 54 ezer gazdálkodót tartanak nyilván, s ez a szám remélhetőleg az év végére eléri a 80 ezer főt. Sajnálattal állapította meg, hogy a források elapadtak, s hogy a közjóléti beruházásokra sincs elegendő pénz. Jó pozíciót kell elérni az EU csatlakozási tárgyalások átmeneti szakaszában, és erősíteni kell a szaktanácsadói létszámot.

Cáfolta, hogy nincs az ágazatnak hosszú távú terve.

A szakmai konferencia az eddig megszokott szekciók helyett egy helyen, egymást követő előadásokból állt. A délelőtti téma a **Fatermesztési technológiák és gépesítésük** volt.

Levezető elnök: **dr. Bondor Antal** egyetemi tanár.

Előadások:

- Fatermesztés és természetközeli erdőgazdálkodás – **dr. Kolozár József** egyetemi tanár, rektor, SE;
- Csemetetermesztési technológiák és gépesítési igényei – **dr. Varga Szabolcs** egyetemi docens, SE;
- Gépesítési igények a természetközeli erdőművelési technológiák megvalósításában – **Tárzsi Csaba** erdőművelési csoportvezető, Szombathelyi Erdészeti Rt.;
- Szervezési kérdések és megoldások az erdőművelés területén – **Ormos Balázs** vezérigazgató, TAEG Rt.;
- A fatermesztés gépesítésének helyzete és tendenciái – **dr. Horváth Béla** egyetemi tanár, SE;
- Erdőművelési gépfejlesztések Szlovákiában – **Milan Mikles** egyetemi tanár, Zólyom;
- Erdészeti géppártás Magyarországon – **Fekete Gyula** elnök, vezérigazgató, MEFI Rt.

Természetvédelem és erdőfeltárás témakörben **dr. Kovács Mátyás** és **dr. Kosztka Miklós** egyetemi tanár tartottak vitaindító előadást. Felkért hozzászólóként **Besze Péter** a WWF részéről, **Wagner Tibor** (vonatkozó írását lásd az E.L. július-augusztusi számában) a MEFAG Rt.-től, **dr. Papp Tivadar** a MEFA Rt.-től és **Péterfalvi József** a soproni ERTI-től olvasta fel **Marosi György** igazgató előadását.

Káldy József levezető elnök kiemelte, hogy az Rt.-k 1997-ben 2,9 milliárdot költöttek műszaki fejlesztésre. A vagyonhoz képest kevés pénz jutott a feltárára. Jelenleg egy kilométer új földűt 1,2-2,5 millióba, míg a makadámút 12-14 millióba kerül.

Dr. Papp Tivadar előadásából idézünk: Az erdők feltárása a nyilvánosság előtt zajló tevékenység, indokolt tehát több oldalról is foglalkozni vele. Különösképpen azért is, mert szervesen illeszkedik a természetközeli erdőgazdálkodás feltételeinek sorába, amelyek felsorolásszerűen a következők:

- alapvető szemléletváltás a gazdálkodók részéről egy komplex erdőművelés irányába;
- élőhely-egyensúly megteremtése az erdő és vad között;
- az erdészeti szakigazgatás korszerűsítése, gondolok itt a tervezésre és felügyeletre;
- az erdészeti finanszírozás újragondolása, különös tekintettel a véleményem szerint halálraítélt szektorsemlegességre;
- és végül kiemelt feltétele a dr. Kosztka professzor úr előadásában szereplő – hasonlóan új szemléletet igénylő *területfeltáró hálózat kialakítása!*

Az előadás két idézetét érdemes azonban továbbgondolni éppen a komplex megoldásokra törekedve.

Professzor úr utal Leibundgutra: „Az erdőművelést megelőzi az útéptetés”, majd Hannes Mayerra: „egy ökológiailag orientált hegyvidéki erdőgazdálkodásban az első erdőművelési művelet az útéptetés”. Felvetődik a kérdés: vajon tudjuk-e minden esetben, hogy milyen hatású a fenti látványos alapelv kellő körültekintés nélküli alkalmazása az erdei életközösségre?

Ha ökológiai szemléletet említünk, hivatkozzunk magyar szerzőre is. Nevezetesen **dr. Lehmann Antalra**, a pécsi JPTE természetföldrajz professzorára, akinek 1993-ban jelent meg tanulmánya a Specimina Geographicában. Címe: A közlekedési pályák és a közlekedés hatása a talajtakaróra Délkelet-Dunántúlon. Mérésekre alapozva a következő megállapításokat teszi:

- a domborzati viszonyok megváltoztatásával (részük, töltések, bevágások) speciális lejtőket alakítunk ki, ezeken szintén sajátos, a környezetüktől eltérő tulajdonságú talajok jönnek létre;
- a töltések kiépítésével az úttól távolabb is megváltoznak a vízviszonyok és ez kihat a terület talajainak további sorsára, alakulására.

Példaként említhető az a drénhatás, amely a bevágás feletti fállomány alatt jelentkezik a vízzáró réteg átvágásával, 1-2 vízgazdálkodási fokkal is csökkentve az adott részlet talajnedvességét. S a víz, mint legfontosabb ökológiai tényező változása, hatással van a felújulásra is.

Különösen igaz ez a Mecsek déli lejtőin uralkodó sekély termőrétegű talajok esetében, amelyek nem mállanak, nem agyagosodnak, hanem a homok irányában fejlődnek. Kémhatásuk bázikusabb mésztartalma nő.

A nedvesebb északi expozícióban a bevágások alatt nő a nedvesség, amely a bemosódás révén bázisban szegényebbé, savanyúbbá teszi a talajt.

Érdekes, de nem ismeretlen ellentmondásai az erdőfeltárásnak. A valóban ökológiai szemléletű hegyvidéki erdőgazdálkodásban a fentiek mérlegelése is alapvető kívánalom éppen a feltárandó állományok stabilitása szempontjából.

Az erdőrésztetek megközelíthetősége így már sokkal izgalmasabb feladat számunkra a Mecsekben. Ugyanis a 78%-ban őshonos fafajokból álló természetserű állományainkban kötelező cél a természetes felújításra alapozott természetközeli erdőgazdálkodás, és hatványozottan igaz a területfeltárás elve.

Ezért viszont bővítenünk kell a feltárási eszközöket. A Dráva hullámterének éppen a téli időszakban víz alá kerülő értékes KST állományaink kimentése céljából ismételtelen alkalmazni kívánjuk a repülővágányos kisvasúti közelítést.

A hegyvidéken állandósuló igényt kell kielégítenie a kötélpályának, amelyet szerencsére saját vállalkozó finanszíroz és üzemeltet. Itt azonban feltétlenül meg kell említenünk: egy értékes eszköz beállítása nagyon szigorú költség-hozam-elemzés előzetes elvégzését igényli, melynek során a gazdálkodó a sikeres felújítás érdekében a természetvédelmi igényeknek is megfelelő többletköltséget vállal, amelyet éppen a természetvédelem még töredékében sem finanszíroz.

Ezzel eljutottunk a természetvédelem és erdőfeltárási gyakorlatához, amely hasonló ellentmondásokat tartalmaz. Tudom, hogy egy ilyen nagy ívű vitaülés nem foglalkozhat részletekkel. De a gyakorlat ebből áll. Sőt! Erdőrésztetekből. Tudott, hogy a védett természet területen nemcsak a fahasználat, hanem az erdőfeltárási is előzetes engedélyeztetésre kötelezett. Az elbírálás alapelveinek azonban egységesnek kell lennie. S a problémák itt jelentkeznek. Tehát nem a törvényekkel van a baj, hanem azok értelmezésével, nem az erdőgazdálkodás és természetvédelem között feszül az ellentét, hanem a végeken a természetvédelmi őr és az erdész, vagy műszaki vezető között.

Amikor a természetvédelmi őr egyedi elbírálás alapján megakadályozza egy engedélyezett felújítást megközelítését, s a probléma megoldására újabb 1 napos bejárásom legalább 6 méternök és 2 technikus tart konzíliumot, akkor talán nem egyedül kérdezem: ugye, ilyen gazdagok azért nem vagyunk? Ezért nem tudok azonosulni az általam tisztelt Nisslein professzor úr gondolataival. Idézem: „Nem az a fontos, hogy az erdészeti szakma mit tart helyesnek, hanem az, hogy erről a társadalom különböző rétegei miként vélekednek?” A vélemény szabad, de a HOGYAN az jelenleg az erdészek felelőssége. Az előadásokat **Besze Péter**, **Wagner Tibor**, **dr. Szikra Dezső**, **Hibbey Alpár**, **Horváthné Sándor Erzsébet** hozzászólása követte.

A tárgyilagos szemlélő annyit mindenféleképpen leszűr a „két oldalon” állók mondanójából, hogy „érted haragszom, s nem ellened” helyzetet csak egy kifinomultabb és anyagi forrással is rendelkező szabályozás oldhatja. A konferenciát baráti beszélgetés követte. Többeknek feltűnt, hogy a vezetők hirtelen alakult „haditanácsot” tartottak a különteremben. Az ott elhangzottokról **Ormos Balázs** vezérigazgató adott kommunikét.

Önbecsapás

Az Állami Erdészeti Szolgálat az elmúlt évben jelentette meg a „Magyarország erdőállományainak főbb adatai – 1996” című rendkívül igényes kivitelű kiadványát, amely talán a világon egyedülálló részletességgel mutatja be egy ország erdőállományait.

Az ünneprontás szándéka nélkül egyetlen téma újragondolására teszek javaslatot, mivel az erdei termőhelyek fatermési potenciáljának a **jó–közepes–gyenge** kategorizálása egyfelől téves következtetések levonására ad lehetőséget a magyar erdők jóvedelemteremtő képességét illetően, másfelől nagymértékben gátolja az egyes régiók ökonómiai potenciálbeli különbségének a megjelenítését is, hiszen a kiadvány alapján hazánkban mindössze 4% a gyenge termőhely. A besorolással kapcsolatos anomáliát jellemzi, hogy a mezővidék erdővel csökkentett talajvédelmi rendeltetésű erdőknek (24. táblázat 150 ezer ha) még a fele sem tartozik a gyenge kategóriába (117. tábl. 68 ezer ha).

Fatermő képesség vonatkozásában megtévesztő lehet az EU átlagával való alábbi összehasonlítás.

1. táblázat

Tábl. száma		Magyarország	EU
3.	Átlagos fajlagos élőfakészlet m ³ /ha	172,0	123,0
	Fajlagos évi folyónövedék m ³ /ha	6,6	4,3
	Fajlagos évi fakitermelés m ³ /ha	4,4	2,9

Fenti mutatók értelmezéséhez ugyanis hozzátartozik, hogy az EU-ban igen jelentős arányt képviselnek a kis hozamú mediterrán, boreális és magashegységi erdők – talán realitásabb lett volna a gazdasági erdők összehasonlítása –, általánosnak mondható a fatermési potenciált megközelíteni képtelen magánerdő-gazdálkodás, de különböző a fatermés számbavételi metodikája is.

Hazánkban a jó–közepes–gyenge besorolás fatermési alapon nyugszik (115. tábl.), ugyanakkor az értelmezés során elkülöníthetetlen a jóvedelemzőséggel való asszociálás. A jóvedelemzőség viszont a hozamon túl, annak minőségétől, továbbá igen nagy mértékben az erdőfenntartás költségességétől függ. Ezekre nézve az alábbi három táblázat tartalmaz mutatókat.

2. táblázat
Mennyiségi mutatók

Tábl. száma	Fatermő képességi kategóriák a fajlagos átlagnövedék alapján	jó	%	
			közepes	gyenge
117.	Az erdei termőhely fatermő képessége (1,7 millió ha)	42	54	4
118.	A termőhely fatermő képessége a fatermelési rendeltetésű erdőkben (1,4 millió ha)	47	52	1
165.	A faállományok fatermő képessége a fatermelési rendeltetésű erdőkben (1,4 millió ha)	41	52	7
259.	A 10 éven belül vágásérett faállományok fatermő képessége (0,3 millió ha), 31 fajlagos fatermése m ³ /ha	59	10	
		377	242	120

3. táblázat
Minőségre utaló mutatók

Tábl. száma	Fatermelés	minőségi	alternatív	menyiségi
		%		
80.	Fatermelési cél szerinti területmegoszlás a fatermelési rendeltetésű erdőkben (1,4 millió ha)	9	52	39

Megmagyarázhatatlannak tűnik a mennyiségi és a minőségre utaló mutatók közötti korreláció teljes hiánya (41% jó, 9% minőségi, 7% gyenge, 39% mennyiségi fatermelés).

4. táblázat
Az erdőfenntartás nehézségére (költségességére) utaló mutatók

Tábl. száma	Egyes kiemelt termőhelyi tényezők aránya az összes erdei termőhelyen (1,7 millió ha)	%
90.	250 m alatti erdőterület aránya, mely régió jelentős része az erdőössztyepp klíma fluktuáló vagy állandó hatása alatt áll	69
97.	Előbbit belül az erdőössztyepp klíma aránya	25
101.	Többletvízhatástól független termőhelyek aránya	80
105.	Váz- és szikes talajok aránya	23
	Átlagos csapadék	5-800 mm

Fentiekkel jellemzett ökológiai körülmények alapján a magyar erdők jelentős része az erdőtenyészet természetes határán (cserepek), vagy már azon túl található (alföldi ültetvények és kultúrerdők nagy része), aminek következtében ezen erdők vitalitása – talán az akác kivételével – gyengébb a humidabb klíma erdeinél. Az őshonos állományok mindössze 57%-os területaránya (137. tábl.), valamint az erdőtenyészet számára meglehetősen kedvezőtlen klimatikus viszonyok miatt erdőfenntartási tevékenységünkben a munka- és költségigényes mesterséges felújítás az adottság oldaláról is igen nagy arányt képvisel.

Véleményem szerint Európában a gazdasági erdőkhöz viszonyítva fatermési adottságaink legfeljebb átlagosak, a fatermés az átlagosnál rosszabb, az erdőfenntartás munka- és költségigényessége pedig átlag feletti. Mindezek az erdőgazdálkodás csekély jóvedelemteremtő képességében testesülnek meg. A piacgazdaságra való átállással viszont elégtelen az az információ, amely a jóvedelemzőség helyett meglehetősen elnagyolt módon csupán a hozamokra utal. A gazdasági tisztánlátás érdekében az a javaslatom, hogy a jövőben a gyenge kategória tartalmazza a normatív úton megállapított mindenkor ökonómiai küszöb alatti erdőket, a jó és közepes kategóriát pedig fafajhoz és termőhelyi osztályhoz kötötten az e feletti szórásmező átlaga mentén lehetne kettéválasztani. A költség-hozam számításakor az ÁPV Rt. adataiból lehetne kiindulni és – tekintettel a közzgazdasági környezet gyors változására – azt ötévente célszerű lenne megismételni.

Amennyiben nem változtatjuk meg a jó–közepes–gyenge kategorizálás alapelveit és célját, az **általunk kimutatott néhány százalékos gyenge kategória alapján az ágazatnak nincs erkölcsi alapja költségvetési támogatásért folyamodni.**

Megjegyzés: Az arab számú táblázatok a „Magyarország erdőállományainak főbb adatai – 1996” című kiadványra utalnak.
Bartha Pál

Erdészeti vezetők rögtönzött eszmecseréje

A szakpolitikai fórumon, valamint a kiscsoportos beszélgetésekben felvetett gondolatok arra készítettek dr. Koloszar József rektort és Ormos Balázs vezérigazgatót, mint soproni „házigazdákat”, hogy a felmerült igényeknek megfelelően egy rögtönzött eszmecserére kínáljon alkalmat a jelen lévő vezető erdész szakembereknek. Utólagosan megállapítható, hogy remek összejvetel volt, hiszen ilyen körben operatív szakmai vitára még nemigen került sor. Jelen volt 23 vezető kolléga (SE 2 fő, KVI 1 fő, AESZ 3 fő, Természetvédelem 2 fő, ERTI 1 fő, ÁPV Rt. 2 fő és 12 fő erdőgazdasági vezérigazgató). A barátai borozgatás mellett komoly, a jövőt is érintő kérdésekben folyt a vita. Így a Soproni Egyetem oktatójáról, a kikerülő mérnökök rendkívül jó tudásszintjéről, a kutatási együttműködés jövőjéről, beleértve az ERTI-t is. Szó esett az erdőgazdálkodás jövőbeni célszerű szervezeti rendjéről, az erdőgazdálkodás eredményességéről, a szakmai munka színvonaláról, elvárásairól. Kiemelt feladatként került előtérbe az erdőgazdálkodásunk hiteles elfogadtatása szakmán belül és kívül is. (A szervezők és résztvevők részéről ezúton is elnézést kérünk munkatársainktól „különülésünkért”, bízunk benne, hogy a megbeszélés eredménye valamennyiünk javát szolgálja.)

A Soproni Egyetem Tanácsa Ünnepi Tanévnyitó Egyetemi Tanácsülésén

HONORIS CAUSA DOCTORRÁ avatta

DR. SOLYMOS REZSŐ okleveles erdőmérnököt,
címzetes egyetemi tanárt, az MTA levelező tagját;

DR. KUBINSZKY MIHÁLY okleveles építészmérnököt,
Prof. emeritus egyetemi tanárt, a műszaki tudományok doktorát.

„PRO UNIVERSITATE SOPRONIENSI” kitüntetésben részesültek:

DR. RUDOLF PATT okleveles faipari mérnök,
egyetemi magántanár, tudományos tanácsos;

BAKONYI GÁBOR okleveles faipari mérnök,
a FALCO Sopron Kft. ügyvezető igazgatója.

SOPRONI EGYETEM KIVÁLÓ DOLGOZÓJA kitüntetés
TAKÁCS GYÖRGY GÁBOR nyugalmazott nyelvtanár részére.

EMBER AZ ERDŐÉRT ALAPÍTVÁNY emlékrem átadása:

Prof. emeritus dr. Szodfridt István erdőmérnök,

Kondor Endre erdőmérnök,

Szaszik Mária erdőmérnök,

Bujtás Zoltán erdősztechnikus.

DÍSZOKLEVELEK ADO MÁNYOZÁSA:

Vasoklevélben részesült:

Dr. Szeles István

Gyémántoklevélben részesültek:

Abonyi István, Barthos Tibor, Iharos Frigyes, Szerémy György,
Tilesch György, Vasvári László.

Aranyoklevélben részesültek:

Balogh Béla, Cserjés Antal, Faragó Kornél, Gertheis Antal,
Halász László, Dr. h.c. Igmándy Zoltán, Klemencsics István,
Krassay János, Lutonszky Zoltán, Mészáros István, Mersich Endre,
Palotás Ferenc, Pammer László, Perédy István, Dr. Simon Miklós,
Sipos Sándor, Stubits János (1997-ről), Szabó Pál, Dr. Szendrey István,
Szilágyi József, Dr. Szontagh Pál, Takács Zoltán, Torondy Kálmán,
Ujházy Béla, Dr. Vaszary Pál, Vörös István.

ALMA MATER EMLÉKÉREMBEN részesültek:

Nyári László okl. erdőmérnök, Szulcsán Gábor okl. erdőmérnök,
Vajthó Csaba okl. faipari mérnök, Hudra András okl. faipari mérnök,
Bata Marianna földmérő mérnök, Kovács Katalin földmérő mérnök.

LUX ANDRÁS okleveles kohómérnök egyetemünk volt hallgatója és
oktatója felajánlása alapján jutalomban részesültek:

Juhász Mihály IV. évf. faipari mérnökhallgató elektronika tárgyból elért
kiemelkedő teljesítményéért **Dr. Boleman Géza** professzor úr emlékére;

Kalicz Péter IV. évf. környezetmérnök hallgató elektronika és
számítástechnika tárgyból nyújtott kiváló teljesítményéért

Dr. Kántás Károly professzor úr emlékére;

Takács Edina V. évf. környezetmérnök hallgató kémia tárgyból nyújtott kiemelkedő
teljesítményéért, **Dr. Proszk János** professzor úr emlékét felidézve;

Illyés Gábor II. évf. faipari mérnökhallgató fizika és matematika
tárgyból nyújtott kiváló teljesítményéért

Dr. Simonyi Károly professzor úr tiszteletére.

HIBBEY ALBERT okl. erdőmérnök felajánlása alapján jutalmat kap:

Márton Gábor III. évf. faipari mérnökhallgató, mint a legjobb tanulmányi
eredményt elért magyar anyanyelvű külföldi hallgató.

(Ref: Abonyi István)

Molnár Sándor professzor Zólyomi kitüntetése

A Zólyomi Műszaki Egyetem rektora a faanyagtudomány területén kifejtett kiemelkedő szakmai munkásságáért és a Zólyomi, illetve Soproni Egyetemek kapcsolatainak elmélyítésében kifejtett tevékenységéért 1998. augusztus 23-án a „Zólyomi Egyetem emlékérem” kitüntetést adományozta *dr. Molnár Sándornak*, a Soproni Egyetem tanszék-vezető egyetemi tanárának.

További eredményes munkát kívánunk.

A tölgy éneke

címen jelent meg nemrég több mint félszáz verssel *Cserjés Antal* erdőmérnök verseskötete. A szép borító kedvet ad a kötetet kézbe venni.

A versek egy érzelmeiben gazdag erdősz „tölgynyi életének” hangulatvillanásai. Bizony sok verset fró amatőr költő boldog lenne, ha ily szép kiadható kiadványban jelenhetne meg az örökkévalóságnak szánt egy-egy szép gondolata. Mily boldog lehet, ki indulás előtt azt érzi:

„Csalnak a völgyek
rejteken rejő
ösvények messze
fel, hol a felhő
megáll és lopva
pihen az ormon:
Indulok!... S itt lenn
hagyom a gondom!”

Isten éltesen sokáig Tóni Bácsi!
Pápai Gábor

Erőtéljes,
jól fejlett 1 éves magági
Turkesztáni-Pusztá szil
csemete 200 000 db eladó.
Ár: 5 Ft/db,
nagy tételben árengedmény
megegyezés szerint.
Domokos Gergely,
4211 Ebes, Csemetekert
Telefon: 52-366-014.